

$\frac{3}{4}$ Mil nær. Nu siger det sig selv, at for de Kommuner, der er interesserede i denne Del af Banen, er det i og for sig ligeegyldigt, enten den gaar til Varde eller Tistrup; det Stykke, som kunde have nogen egentlig Interesse, er de $\frac{3}{4}$ Mil, som endnu er tilbage, inden man naar Tistrup. Men her maa det jo erindres, at Tistrup i Forvejen har en Bane, saa den By kan umulig være meget stærkt interesseret i at bringe store Ofre for at faa en Jernbane, som efter hele den Retning, den faar, og det Opland, den vil gaa igennem, ikke kan forventes at blive rentabel.

Der er baade af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) og af det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Villars Lunn) fremsat meget stærke Udtalelser om, at man vil begaa et Lovbrud ved at foretage den foreslaaede Ændring af Jernbaneloven, og det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) har med næsten endnu stærkere Udtryk sluttet sig hertil, idet han betegnede det som en Usømmelighed og som et Løftebrud. Med Hensyn til dette, at det skulde være et Løftebrud, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at den Kommission, som i sin Tid beskæftigede sig med Anlæg af Baner, vedtog en Linie fra Grindsted til Varde, og da Kommissionens Betænkning forelaa for Folketinget, vedtog dette ogsaa denne Linie. Nu er dette naturligvis ikke det samme som en gennemført Lov — det erkender jeg selvfølgelig —, men man maa dog sige, at en Kommissionsbetænkning, der efter nøje Overvejelse foreslaar bestemte Jernbanelinier, i nogen Grad indeholder et Løfte, som Befolkningen har Lov til at fæste sig ved; og en gentagen Vedtagelse i et af Rigsdagens Ting kan jo ikke andet end i meget betydelig Grad styrke dette Løfte. Jeg er derfor ikke i Stand til at se, selv om der her er Tale om en vedtagen Lov, at der i Virkeligheden vil blive begaaet noget Løftebrud. Selvfølgelig er jeg enig i den Betragtning, at Lov er Lov og Lov skal holdes. Det forstaar sig, Loven skal holdes, indtil den bliver ændret; saa foreligger der en ny Lov. Man skal ikke gaa udenom eller bryde en Gang vedtagen Lov, men det er ganske berettiget og lovligt at søge en vedtagen Lov ændret, og det er kun dette, der her foreslaas.

Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) udtalte, at Banen mellem Grindsted og Varde er en Bane, „man ikke har set Mage til“. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem ikke dermed blot tænkte paa, at den slynger sig i Bugtninger, for dette er

almindeligt for Privatbaner, og jeg vil være i Stand til paa Kortet at vise det ærede Medlem Baner, der slaar meget store og betydelige Slyng. Men jeg antager, at det ærede Medlem meget mere sigtede til, at Banen paa Grund af den Form, den faar, vilde blive en Konkurrencebane til de to Statsbaner, mellem hvilke den slynger sig, og hvis jeg ikke hørte fejl, henviste det ærede Medlem ogsaa til, at der kun er $2\frac{1}{2}$ Mil mellem disse to Statsbaner, og at den foreslaaede Varde—Grindsted-Bane løber mellem dem paa en Strækning af ca. 3 Mil. Nu kan det ikke være det ærede Medlems Mening, at der ikke er Mage til denne Bane, hvad Konkurrence angaar. Jeg skal minde det ærede Medlem om, at der paa Jernbaneloven er vedtaget en Jernbane fra Vanløse til Jyllinge. Den gaar mellem to Statsbaner, og paa en meget betydelig Strækning er der mellem disse ikke en Gang $2\frac{1}{2}$, men kun 2 Mil. Denne Bane, som altsaa paafører de to Statsbaner en Konkurrence og i meget betydelig Grad tager Opland fra disse, har det ærede Medlem selv været med til at stemme for. Hvad Konkurrence angaar, kan man meget vel, naar man gennemgaar Jernbaneloven, paaavise noget lignende som det, der her er Tale om. Jeg skal ogsaa nævne den elektriske Bane fra Aarhus til Randers. Den løber langs med Statsbanen, paa visse Strækninger kun i en Afstand af ca. $\frac{3}{4}$ Mil, saa det er en ren og skær Konkurrencebane til Statsbanen. Ogsaa denne Bane har det ærede Medlem stemt for, og der kunde nævnes endnu flere. Med Hensyn til Konkurrence er altsaa Banen fra Varde til Grindsted ikke noget for sig, der er flere Sidestykker dertil i den vedtagne Jernbanelov.

Om det Ændringsforslag, som foreligger i Udvalgets Betænkning, gaaende ud paa at stille det alternativt, om Banen skal føres til Tistrup eller til Varde, vil jeg sige, at jeg kan tiltræde det. Derved afskæres i Virkeligheden ikke Tistrup fra at faa sin Bane gennemført, hvis virkelig de paa-gældende Kommuner er i Stand til at tilvejebringe de fornødne Midler. Og da der her kun er Tale om faa eller ganske enkelte Kommuner, vilde jeg mene, at hvis Betingelserne overhovedet foreligger for at kunne skaffe de nødvendige Midler og der er Interesse for at faa Sagen gennemført, maatte dette hurtigt kunne lade sig gøre. Og ved den Betænkning, som nu foreligger, og den Behandling, der finder Sted her angaaende Lovforslaget og det foreliggende Ændringsforslag, er jo de paagældende Kommuner